

ČÍŽKOVY KAMENY

PODZIMNÍ MALINKO NÁROČNĚJŠÍ KONDIČNÍ VYCHÁZKA

SOBOTA 17. LISTOPADU 2012

Sraz v hale hlavního nádraží do 7:45, dle počtu zájemců zakoupení skupinové jízdenky; kdo má slevu, zakoupí si jízdenku sám (doporučuji žádat o zpáteční slevu, tj. zpáteční jízdenku do Trutnova střed).

Odjezd v 8:04 z hlavního nádraží v Pardubicích, přestup v Jaroměři 8:59/9:10, příjezd Suchovršice **10:06**.

Trasa: Od železniční zastávky **Suchovršice** (obr. 1) dolů podchodem na polní cestu (značenou cyklostezku) a po ní asi 300 m zpět východním směrem ke žluté turistické značce (za přechodem přes trať je rozcestník). Po ní přes **Končiny** do **Sedmidomí**, za osadou pod **Horní pánskou** (rozumí se cestou, po níž značka vede) vydatný pramen (obr. 2), chráněný v rámci pozorovací sítě podzemních vod (s trochou opatrnosti možný sestup). Po dalším kilometru se dostáváme ke křižovatce se zelenou značkou od Bohuslavic nad Úpou, po ní lesem Závora stoupáme k rozcestníku **Jižní Čížkovy kameny**. Zde odbočíme po zelenými trojúhelníky značené odbočce k výhledům nad ně; od poslední značky namalované na dost exponovaném místě lze kolem skal sestoupit pod jeden z nejvýraznějších skalních útvarů (obr. 3; na sestupové cestě ojedinele staré zelené značení). Návrat na zeleně značenou cestu a po ní k rozcestníku **Jeskyňka** (Walzhöhle, obr. 4), od něhož vpravo neznačeným terénem k vrcholovým skalám objevíme **Severní Čížkovy kameny** (obr. 5, 6; kdysi sem vedla turistická značka). Po shlédnutí (a fotodokumentaci) se pokorně vracíme k rozcestníku u jeskyňky a podle zelených značek sestupujeme po poněkud prudší cestě do **Lhoty**. Od rozcestníku nad obcí podle červených značek nejprve pár kroků do výletní restaurace Lesanka (možnost občerstvení), ale odtud nás čekají ještě asi 3 km přes **Trutnov-Poříčí**, kde zhruba 1 km před železniční stanicí **Trutnov střed** můžeme akci společně zakončit v České hospodě. Se všemi zacházkami se vejдем **do 14 km**.

Odjezd z nádraží Trutnov střed rychlíkem „Metuje“ **v 16:44** do Hradce Králové, zde přestup 17:55/18:04, příjezd do Pardubic na hlavní nádraží **v 18:25**.

Vybavení na cestu: Mapa 1 : 50 000 edice KČT č. 26 „Broumovsko, Góry Kamiennie a Stołowe“, výseč C1-B1, nebo č. 23 „Podkrkonoší“, výseč A6 (aktuální značení snad jen na nejnovějších vydáních). Výstroj dle předpovědi počasí (bude-li namrzlo, budou se hodit hole!), pro posledních pár metrů z hospody možná i baterka (krátké dny, brzy se stmívá!).

Připravil a vede: Karel Vytřas, m.t.

Výběr z míst po trase (obr. 1-6):

Fotografie vlastní z 11. září 2012, text o Čížkových kamenech jsem si vypůjčil z Atlasu pískovcových skalních měst (autoři J. Adamovič, R. Mikuláš, V. Cílek, vydala Academia, Praha 2010):

Pozice v geomorfologickém členění. Celek Krkonošské podhůří, pod celek Podkrkonošská pahorkatina, okrsek Trutnovská pahorkatina, podokrsek Poříčská pahorkatina.

Poloha a vymezení. Vrch s nejvyšší kótou Čížkovy kameny (632 m n. m.) mezi Poříčím nad Úpou, Bohuslavicemi nad Úpou a Markoušovicemi východně od Trutnova.

Starší názvy. Kozí kameny, původní německý název *Ziegen Stein*.

Geologická stavba. Křemenné pískovce Čížkových kamenů jsou křídového (přesněji cenomanského) stáří a patří k pruhu perucko-korycanského souvrství, táhnoucímu se od Rtně v Podkrkonoší k Poříčí nad Úpou (tedy ve směru jihovýchod-severozápad) podél hronovsko-poříčského zlomu. U Malých Svatoňovic je těleso pískovců v blízkosti zlomu nakloněno k jihozápadu pod úhlem až 80°, a je tak v obdobné pozici jako na řadě míst podél lužického zlomu (Suché skály-Vranovský hřeben, Horní skály-Vysoká-Havran a další). Tyto úklony se ale rychle vyrovnávají a přecházejí do úklonů opačných, takže pískovce na Klůčku (492 m n. m.) nad Bohuslavicemi, vzdálené od zlomu jen 2,5 km, jsou skloněné již k severovýchodu. Na samotných Čížkových kamenech jsou pozorovatelné jižní úklony kolem 10°. Ve spodní části jsou pískovce nezřetelně vrstevnaté, středně zrnité, a směrem nahoru přecházejí přibýváním křemenných valounů až do slepence. Nad nimi leží jemnozrnné pískovce s horizontální vrstevnatostí a soubory šikmého zvrstvení decimetrových i metrových mocností. Pískovce jsou dost pevné, silicifikované, směrem ke zlomu přecházejí až do křemenců. Na mnoha místech můžeme pozorovat drčená pásma rovnoběžná se zlomem, s ohlazenými puklinovými plochami až tektonickými zrcadly. Ještě nápadnější jsou tahové pukliny směru severoseverovýchod-jihojihozápad s mísovitými odtrhy a pérovými strukturami. Na některých puklinách jsou tenké železité povlaky.

Reliéf. Čížkovy kameny leží na strmém svahu nad řekou Úpou, na svědecké plošině, jejíž povrch se uklání pod úhlem asi 4° k jihovýchodu. Severní skupina skal tvoří severní čelo plošiny a její nejvyšší partii, jižní skupina skal vystupuje na západní hraně plošiny nad Bohuslavicemi. Čelo plošiny má charakter mrazového srubu, jemuž dominuje rozpad pískovce podél puklin a vrstevních ploch a gravitační přemísťování bloků. Nad rozsáhlým balvanovým polem (balvanová akumulace až kamenné moře) tak najdeme jen několik metrů vysoké stěny a izolované skalní věže, obtížně odlišitelné od volných balvanů. V několika případech jsou věže přiklopené přečnivajícími balvany, čímž vznikly nepravé skalní hřbty. Jihozápadně od vrcholu vznikla mezi zřícenými balvany malá Walzelova jeskyně. Na temenech věží a balvanů se vytvořily skalní mísy o průměru až 90 cm, někde i s odtokovými žlábkami. Jinak se reliéf skalních stěn omezuje jen na římsy podél vrstevních ploch a silné, polygonálně rozpraskané skalní kůry. Jižní skupina skal tvoří mrazový srub se stěnami o výšce až 10 m a s hojnými balvany rozptýlenými na svazích nad Úpou.

Zajímavosti. Vyryté datace na hraničním balvanu. Nízké věže a balvany z pevného pískovce jsou klasickým terénem boulderingového lezení.